

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mráky a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **K. L. X.**, zast. Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem se sídlem Purkyňova 787/6, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 10. 2019, čj. OAM-380/LE-VL17-HA13-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 2. 2020, čj. 63 Az 48/2019-40,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Ladislavu Bártovi, advokátu, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **3 400 Kč**, která mu bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce je státním příslušníkem Vietnamu. Dne 23. 7. 2019 žalobce při pobytové kontrole předložil průkaz o povolení k trvalému pobytu a řidičský průkaz, které byly vydány na jméno jiné osoby. Současně Policie ČR zjistila, že žalobce je zařazen v evidenci nežádoucích osob, jelikož jej Okresní soud v Teplicích uznal vinným ze spáchání zvláště závažného trestného činu – nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy (rozsudek ze dne 18. 12. 2015). Žalobce byl odsouzen k trestu odnětí svobody na 3 roky nepodmíněně. Dne 8. 4. 2018 byl propuštěn na svobodu. Okresní soud mu za účelem výkonu trestu vyhoštění v délce 3 let stanovil lhůtu k vycestování z území ČR do 11. 4. 2018.

[2] Dne 26. 7. 2019 žalobce požádal o mezinárodní ochranu. Mj. uvedl, že do ČR poprvé přicestoval 17. 9. 2007. Nikdy nebyl politicky aktivní. Ve Vietnamu mu vyhrožovala státní organizace, která škodí lidem. Chtěli, aby do této organizace vstoupil. Přes poučení o potřebě uvádět úplné informace žalobce odmítl k tomuto incidentu, resp. k této organizaci říct více, protože by tím prý ohrožoval vlastní rodinu. Dále uvedl, že nikdy neměl problém s vycestováním z Vietnamu ani s vyřizováním cestovního dokladu. V ČR pobýval na povolení k pobytu za účelem podnikání, ale doklady mu prý zrušili v souvislosti s vězením, proto „*požádal o azyl kvůli legalizaci pobytů*“. Má špatnou paměť a od roku 2015 trpí bolestmi hlavy, pokud se mění počasí. U lékaře s tím nebyl. V ČR žije jeho manželka a dvě zletilé děti.

[3] Rozhodnutím vydaným dne 17. 10. 2019 žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí žalobu, kterou krajský soud zamítl rozsudkem ze dne 25. 2. 2020.

[4] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Krajský soud údajně neadekvátně vyhodnotil

stěžovatelovy potíže s pamětí, v jejichž důsledku stěžovatel nebyl schopen dostatečně podrobně popsat důvody žádosti.

[5] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (blíže viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] Žadatel je primárním zdrojem informací podstatných pro řízení o udělení mezinárodní ochrany. Je to tedy žadatel, kterého stíhá břemeno tvrzení (srov. již rozsudek ze dne 21. 12. 2005, čj. 6 Azs 235/2004-57). Otázka věrohodnosti a zejména úplnosti stěžovatelova tvrzení je svým způsobem neuralgickým bodem celého procesu rozhodování o udělení mezinárodní ochrany. Zásadním způsobem ovlivňuje další postup ve věci, jakož i její konečný výsledek (např. rozsudek ze dne 30. 6. 2010, čj. 9 Azs 17/2010-182). Stěžovatel nebyl ochoten žalovanému poskytnout stěžejní detaily k vlastnímu tvrzení o „státní organizaci“, a to navzdory poučení dle § 25 písm. d) zákona o azylu. Proto nemohla být úspěšná ani jeho žádost o mezinárodní ochranu.

[8] S tím nijak nesouvisí potíže s pamětí, kterými stěžovatel argumentuje v žalobě či v kasační stížnosti. V protokolu k žádosti ze dne 13. 8. 2019 stěžovatel opakovaně uvedl, že k tvrzení o státní organizaci „nemůže říci více“. Tím jasně vyjádřil, že nechce odpovědět na konkrétní dotazy žalovaného. Neřekl, že v této souvislosti si žádá další detaily nepamatuje. A právě kolem toho se točí celá kasační argumentace, která je již jen proto nepřijatelná.

[9] Institut azylu neslouží k legalizaci pobytu cizince na území ČR. Celý kontext tohoto příběhu – navíc umocněný o vlastní sdělení stěžovatele (viz bod [2] shora) – svědčí o účelovosti sporné žádosti o mezinárodní ochranu.

[10] Kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. NSS ji proto odmítl podle § 104a s. ř. s. Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s.

[11] Podle § 35 odst. 10 ve spojení s § 120 s. ř. s. zástupci, kterého stěžovateli ustanovil krajský soud, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Ustanovený zástupce provedl ve věci jeden úkon právní služby, kterým je sepsání kasační stížnosti, tj. písemné podání soudu ve věci samé [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)]. Za úkon právní služby zástupci náleží mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu], která se zvyšuje o paušální náhrady hotových výdajů ve výši 300 Kč [§ 13 odst. 4 advokátního tarifu]. Částka 3 400 Kč bude Mgr. Bártovi vyplacena z účtu NSS do 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. srpna 2020

Zdeněk Kühn
předseda senátu